

[Kurt Hansen]

muligt. Det er ikke nogen modsætninger, der kan trives overhovedet på lidt længere sigt, men socialdemokraterne og LO forsøger på bedste måde at foregøgle, at vi jo alle er i samme båd. Det er de samme betingelser, vi har under denne krise, hvilket naturligvis notorisk er noget gas.

Men alt i alt er dette klassesamarbejde med arbejdsgiverorganisationerne og statsmagten, som LO er så forhuppet på, hvad den socialdemokratiske regering jo også er, noget, som socialdemokratiet og LO-toppen altid har stået for. Tog man f. eks. den situation, at LO-toppen gik ind i en direkte konfrontation med borgerskabet og statsmagtens indkomspolitik gennem at rejse lønkrav, gennem at rejse krav om arbejdstidsnedsættelse, som LOs medlemmer har gjort det, ville det alt i alt betyde et massivt angreb på arbejdsgivernes krav om den maksimale profit. Men det gør LO-toppen ikke. LO-toppen ønsker klassesamarbejde, LO-toppen ønsker at sikre sin egen placering og tage et medansvar for produktionen, den produktion, som grundlæggende foregår på kapitalens præmisser.

Hvis dette forslag gennemføres, bindes arbejdspladser og fagforeninger til et direkte ansvar over for bl. a. erhvervsstøtteordninger, produktionsomlægninger, effektiviseringer, rationaliseringer, fyringer, produktudvikling, markedsføring osv. osv.

Og yderligere vil der blive tale om en kapitalophobning, som fagforeningerne skal gøres medansvarlige for. De skal sidde og administrere, de skal nærmest omgøres til nogle kreditforeningslignende institutioner.

Det må vi selvfølgelig tage kraftigt afstand fra. Vi mener, som jeg har nævnt, at fagforeningerne skal kunne fungere som kamporganisationer for medlemmernes løn- og arbejdsforhold. Fagforeningerne skal være selvstændige og slagkraftige demokratiske organisationer, som netop skal kunne fungere som effektive redskaber i arbejderklassens kamp, netop imod indkomspolitik, arbejdsløshed, overgreb osv. osv.

De udviklingstendenser, som indkomspolitikken, overgrebene i det hele taget og også denne overskudsdeling er et udtryk for, må bekæmpes af al kraft. Lønarbejderne skal ikke gennem øget knokleri sikre det økonomiske grundlag for en omfattende strukturalisering, der betyder yderligere arbejds-

løshed samt primært tjener til at forlænge kapitalismen. Den såkaldte overskudsdeling har intet med socialisme, endsiige med demokrati eller arbejderindflydelse at gøre. Tværtimod. VS afviser dette forslag og siger nej til tanken om den kontrollerede arbejder.

Poul H. Møller (KrF):

Jeg tror ikke, jeg behøver at bruge den fulde taletid på dette forslag, men jeg vil da gerne anføre indledningsvis, at kristeligt folkeparti absolut ikke er imod medarbejders indflydelse i den virksomhed, de er beskæftiget i. Der er ikke alene noget rimeligt heri, men også noget sundt. Det, at en arbejder ikke blot er en lønmodtager over for sin arbejdsgiver, men medarbejder i en virksomhed, som er en del af ham selv, gør jo også, at arbejdspladsen kan få et helt andet og bedre miljø, en bedre ånd, en bedre tone og dermed også bedre arbejdsforhold. Men dette har ikke ret meget med det forslag at gøre, som vi her behandler, for her er jo tale om en tvangsforanstaltning, som påbydes arbejdsgiverne ved lov, altså en form for tvangsdemokrati eller ØD lig med ødelæggende demokrati.

Men hensigten hermed er da også ganske klar, om end ordene økonomisk demokrati er byttet om med medejendomsret og medbestemmelse og den centrale fond nu blot hedder fællesfond. Efter vor opfattelse er dette klar socialisering og ville være dræbende for vore erhvervslederens initiativ og lyst til risikobetonede investeringer. Dette forslag er sikkert på at have et flertal imod sig både her i folketinget og, hvad opinionsundersøgelser har vist, også ude i befolkningen, ja, måske også blandt et flertal af LOs medlemmer.

Det har sikkert derfor heller ikke været alene af lyst, at dette forslag har måttet puttes med ind i julepakken her. Nej, man aner stadig skyggen fra Rosenørns Allé - undskyld, jeg håber ikke, det var ærerørigt, det var jo kun skyggen denne gang.

Forhåbentlig har regeringen ikke bundet sig så fast til helhedsprincippet i disse i alt 18 kriseforslag, at dette vildskud sammen med forslaget om en dyrtidsfond ikke kan tages op af æsken og returneres med påtegningen: modtagelse nægtet.

Kristeligt folkeparti går imod dette forslag.